

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK

JMÉNEM REPUBLIKY

Městský soud v Praze rozhodl samosoudkyní JUDr. Marcelou Rouskovou ve věci

žalobce: **I. C.**, narozený dne x
státní příslušností x
zastoupený JUDr. Petrem Novotným, advokátem
sídlem Archangelská 1, 100 00 Praha 10

proti
žalovanému: **Policie České republiky, Ředitelství služby cizinecké policie**
sídlem Olšanská 2, 130 51 Praha 3

o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 10. 8. 2021 č. j. CPR-5048-2/ČJ-2021-930310-V217

takto:

I. Žaloba se zamítá.

II. Žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení.

Odůvodnění:

1. Žalobce se podanou žalobou domáhal zrušení shora specifikovaného rozhodnutí, kterým bylo podle ust. § 90 odst. 5 zákona č. 500/2004 Sb., správní řád (dále jen „správní řád“), zamítnuto jeho odvolání a potvrzeno rozhodnutí Policie České republiky, Krajského ředitelství policie hl. m. Prahy, odboru cizinecké policie, oddělení pobytové kontroly, pátrání a eskort (dále jen „správní orgán prvního stupně“) č. j. KRPA-10223-11/ČJ-2021-000022-SV ze dne 10. 1. 2021. Tímto rozhodnutím bylo žalobci podle ust. § 119 odst. 1 písm. b) bodu 4 zákona č. 326/1999 Sb., o pobytu cizinců na území České republiky a o změně některých zákonů (dále jen „zákon o pobytu cizinců“) uloženo správní vyhoštění a stanovena doba, po kterou nelze cizinci umožnit vstup na území členských států Evropské unie, v délce 1 roku. Počátek doby, po kterou nelze cizinci umožnit vstup na území

členských států Evropské unie, byl stanoven v souladu s ust. § 118 odst. 1 zákona o pobytu cizinců od okamžiku, kdy uplyne stanovená doba k vycestování. Současně byla podle § 118 odst. 3 zákona o pobytu cizinců stanovena doba k vycestování z území členských států Evropské unie do 15 dnů od nabytí právní moci tohoto rozhodnutí. Podle ust. § 179 zákona o pobytu cizinců nebyly shledány důvody znemožňující vycestování a vycestování žalobce je možné.

2. Žalobce v žalobě namítal, že v rozporu se závěry napadeného rozhodnutí není pravdou, že by v době pobytové kontroly pobýval na území České republiky nelegálně, v rámci řízení předložil kopii pobytového oprávnění Maďarska s platností do 18. 10. 2020, přičemž ještě před vypršením jeho platnosti požádal v Maďarsku o prodloužení legálního pobytu, s čímž je spojena fikce pobytu a měl tak za to, že se na území nacházel legálně. Konstatoval, že je také držitelem biometrického ukrajinského pasu. Nesouhlasil s tím, že by bylo na Ukrajinu možno vycestovat, neboť zde probíhá dlouhodobý vnitrostátní konflikt, kdy v nedávné minulosti proběhla eskalace v důsledku vojenské konfrontace v Azovském moři. V závěru žaloby odkázal na informace odboru azylové a migrační politiky Ministerstva vnitra ČR, ze kterých dle jeho názoru vyplývá, že situace na celém východě Ukrajiny je velmi špatná a dopad tohoto konfliktu je na celém území Ukrajiny.
3. Žalovaný ve svém vyjádření k žalobě plně odkázal na odůvodnění žalobou napadeného rozhodnutí, kde se podrobně vyjádřil k celé věci a přezkoumatelným způsobem uvedl důvody, pro které potvrdil rozhodnutí správního orgánu prvního stupně. Ve svém postupu neshledal pochybení a navrhl, aby žaloba byla zamítnuta.
4. Městský soud v Praze na základě podané žaloby přezkoumal napadené rozhodnutí, jakož i řízení, které jeho vydání předcházelo, a to v mezích žalobních bodů, kterými je vázán [ust. § 75 odst. 2 věta první zákona č. 150/2002 Sb., soudního řádu správního (dále též „s. ř. s.“)], při přezkoumání vycházel ze skutkového a právního stavu, který tu byl v době rozhodování správního orgánu (ust. § 75 odst. 1 s. ř. s.), a po provedeném řízení dospěl k závěru, že žaloba nebyla podána důvodně.
5. Při jednání konaném před zdejším soudem dne 19. 10. 2021 ani právní zástupce žalobce, ani žalovaný se bez omluvy nedostavili k jednání.
6. Ve správním spise se pro daný případ nalézají tyto podstatné dokumenty: úřední záznam č. j. KRPA-10223-3/ČJ-2021-000022 ze dne 10. 1. 2021, podkladové materiály č. j. KRPA-10223-4/ČJ-2021-000022-SV, oznámení o zahájení správního řízení č. j. KRPA-10223-8/ČJ-2021-000022-SV ze dne 10. 1. 2021, protokol o výsledku účastníka správního řízení KRPA-10223-9/ČJ-2021-000022-SV ze dne 10. 1. 2021, rozhodnutí správního orgánu prvního stupně č. j. KRPA-10223-11/ČJ-2021-000022-SV ze dne 10. 1. 2021, odvolání žalobce ze dne 18. 1. 2021, žalobou napadené rozhodnutí č. j. CPR-5048-2/ČJ-2021-930310-V217 ze dne 10. 8. 2021.
7. Soud ze správního spisu zjistil, že dne 10. 1. 2021 vykonávala cizinecká policie hlídkovou činnost v ul. Chlumecká (MHD zastávka IKEA Černý Most). Policie provedla pobytovou kontrolu cizince, který předložil biometrický cestovní pas UKR č. x, dle kterého byl následně ztotožněn jako žalobce. Následnou lustrací bylo zjištěno, že v cestovním dokladu je otištěno vstupní razítko do schengenského prostoru ze dne 8. 3. 2020 a výstupní razítko doklad neobsahoval, vzniklo tak podezření, že žalobce překročil lhůtu 90 dnů ve 180 denním období, která je dobou povolenou na základě bezvízového styku. Dne 10. 1. 2021 bylo s žalobcem zahájeno správní řízení ve věci správního vyhoštění podle ust. § 119 odst. 1

písm. b) bodu 4 zákona o pobytu cizinců a následně téhož dne vydáno rozhodnutí o správním vyhoštění na dobu 1 roku.

8. Při výslechu účastníka správního řízení ze dne 10. 1. 2021 žalobce správnímu orgánu sdělil, že trvalý pobyt má na x. Do České republiky naposledy přicestoval autem dne 8. 3. 2020 z Polska na základě bezvízového styku a již nevycestoval. Byl si vědom toho, že na území republiky není oprávněn pobývat, přicestoval proto, aby zde pracoval. Neznal adresu, na které se v současné době zdržuje a nebyl schopen prokázat oprávněný pobyt na území České republiky. Potvrdil, že je svobodný, bezdětný a na Ukrajině žije jeho rodina. V průběhu výslechu neuvedl jakoukoliv překážku pro vycestování zpět na Ukrajinu.
9. Rozhodnutím správního orgánu prvního stupně č. j. KRPA-10223-11/ČJ-2021-000022-SV ze dne 10. 1. 2021 bylo žalobci podle ust. § 119 odst. 1 písm. b) bodu 4 zákona o pobytu cizinců uloženo správní vyhoštění a stanovena doba, po kterou mu nelze umožnit vstup na území členských států Evropské unie v délce 1 roku. Proti rozhodnutí správního orgánu prvního stupně podal žalobce odvolání, žalovaný v napadeném rozhodnutí potvrdil rozhodnutí správního orgánu prvního stupně.
10. Soud posoudil předmětnou věc následovně:
11. Podle ust. § 119 odst. 1 písm. b) bod 4 zákona o pobytu cizinců *policie vydá rozhodnutí o správním vyhoštění cizince, který pobývá na území přechodně, s dobou, po kterou nelze cizinci umožnit vstup na území členských států Evropské unie, a zařadí cizince do informačního systému smluvních států, až na 5 let, pobývá-li cizinec na území bez platného oprávnění k pobytu, ač k tomu není oprávněn.*
12. Podle ust. § 119 odst. 5 zákona o pobytu cizinců *rozhodnutí o správním vyhoštění cizince, který na území pobývá na základě povolení k dlouhodobému pobytu rezidenta jiného členského státu Evropské unie, lze vydat pouze v případě, že tento cizinec ohrožuje bezpečnost státu nebo závažným způsobem narušuje veřejný pořádek, a s ohledem na závažnost jeho jednání nepostačuje zrušení platnosti tohoto povolení; souhlasí-li s takovým postupem příslušný orgán členského státu Evropské unie, který rezidentovi jiného členského státu Evropské unie toto právní postavení přiznal, policie cizince vyhostí mimo území států Evropské unie, které jsou vázány zvláštním právním předpisem Evropských společenství.*
13. Podle ust. § 50a odst. 1 písm. b) zákona o pobytu cizinců *rozhodnutí o povinnosti opustit území policie vydá cizinci, který je držitelem platného oprávnění k pobytu vydaného jiným členským státem Evropské unie a na území pobývá neoprávněně; to neplatí, pokud by cizinec mohl při pobytu na území ohrozit bezpečnost státu nebo závažným způsobem narušit veřejný pořádek.*
14. Žalobce v žalobě namítal, že měl ode dne 20. 7. 2020 do dne 18. 10. 2020 vydáno platné pobytové oprávnění v Maďarsku, přičemž před jeho vypršením požádal o prodloužení jeho platnosti, s čímž je spojena fikce pobytu. K tomu soud uvádí, že z výslechu provedeného v rámci správního řízení je zřejmé, že žalobce vstoupil na území České republiky dne 8. 3. 2020 a do doby pobytové kontroly dne 10. 1. 2021 z území nevycestoval. Doba jeho oprávněného pobytu (90 dnů) uplynula v době vyhlášeného nouzového stavu z důvodu ohrožení zdraví v souvislosti s výskytem nemoci Covid-19 na území republiky. Pobyt žalobce byl trpěn na základě ochranných opatření do dne 16. 7. 2020. Žalobce tedy nejméně ve dnech 17. 7. 2020 - 19. 7. 2020 pobýval na území schengenského prostoru neoprávněně, neboť jím doložené pobytové oprávnění Maďarska bylo platné ode dne 20. 7. 2020.

Uvedené žalobní námitky jsou tak nedůvodné, protože maďarské pobytové oprávnění a údajná žádost o jeho prodloužení nemohou změnit nic na skutečnosti, že k nelegálnímu pobytu žalobce již došlo před začátkem platnosti pobytové karty Maďarska. Na základě výše uvedeného tak dle soudu není pochyb o tom, že jednání žalobce naplnilo skutkovou podstatu ust. § 119 odst. 1 písm. b) bodu 4 zákona o pobytu cizinců.

15. V posuzovaném případě není možná aplikace ust. § 50a odst. 1 písm. b) zákona o pobytu cizinců, protože žalobce nijak neprokázal v průběhu řízení před správními orgány, ani před soudem, že by skutečně podal žádost o prodloužení pobytového oprávnění v Maďarsku, přestože správní orgány k tomuto úkonu vystavují potvrzení, které slouží jako doklad fikce pobytu. Ani z lustrace provedené správními orgány nevyplývalo, že by žalobce požádal o prodloužení pobytového oprávnění. Platnost maďarského pobytového oprávnění žalobci vypršela dne 18. 10. 2020 a v době vydání rozhodnutí správního orgánu prvního stupně, tak již nesplňoval podmínky dané ust. § 50a odst. 1 písm. b) zákona o pobytu cizinců a nebylo možné vůči němu postupovat mírnější cestou, kterou by bylo uložení povinnosti opustit území.
16. Z judikatury Nejvyššího správního soudu je též zřejmé, že ozbrojený konflikt probíhající na Ukrajině nedosahuje takové intenzity, že by každý civilista z důvodu přítomnosti na území Ukrajiny byl vystaven reálnému nebezpečí vážné újmy (např. usnesení Nejvyššího správního soudu ze dne 19. 8. 2020, č. j. 6 Azs 216/2020 - 22, ze dne 19. 8. 2020, č. j. 6 Azs 230/2020 - 24, či ze dne 18. 11. 2020, č. j. 8 Azs 75/2020 - 45). V rozsudku ze dne 13. 3. 2009, č. j. 5 Azs 28/2008 - 68, č. 1840/2009 Sb. NSS, pak Nejvyšší správní soud vyslovil závěr, že *„v případě konfliktu nemajícího charakter totálního konfliktu musí žadatel prokázat dostatečnou míru individualizace, a to např. tím, že prokáže, (1) že již utrpěl vážnou újmu nebo byl vystaven přímým hrozbám způsobení vážné újmy; (2) že ozbrojený konflikt probíhá právě v tom regionu jeho země původu, ve kterém skutečně pobýval, a že nemůže nalézt účinnou ochranu v jiné části země; či (3) že jsou u něj dány jiné faktory (ať už osobní, rodinné či jiné), které zvyšují riziko, že terčem svévolného (nerozlišujícího) násilí bude právě on.“* To se žalobci nepodařilo prokázat a přesto, že si je soud vědom složité bezpečnostní situace na Ukrajině, nemůže přehlédnout, že vnitřní konflikt se zde geograficky ustálil ve východní části země – Doněcká a Luhanská oblast, z těchto oblastí však žalobce nepochází a trvale žije v oblasti, již se válečný konflikt netýká (srov. například rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 22. března 2016 č. j. 9 Azs 27/2016 - 37).
17. Soud dodává, že výjimečný stav v zemi původu vyhlášený v souvislosti s incidenty v Azovském moři již pominul. Byl vyhlášen na 30 dnů (od 26. 11. 2018 do 26. 12. 2018), jedná se tedy o událost staršího data, která nikterak nevyvrací závěry Nejvyššího správního soudu ohledně současné situace na Ukrajině.
18. Ze všech shora uvedených důvodů soud neshledal žádnou z žalobních námitek důvodnou, a proto žalobu zamítl podle ust. § 78 odst. 7 s. ř. s.
19. O náhradě nákladů řízení bylo rozhodnuto podle ust. § 60 odst. 1 s. ř. s. Žalobce neměl ve věci úspěch, proto mu náhrada nákladů řízení nenáleží, a žalovanému žádné náklady řízení nad rámec úřední činnosti nevznikly.

Poučení:

Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou (více) vyhotoveních u Nejvyššího správního

soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Případně-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejbližze následující pracovní den. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v ust. § 103 odst. 1 zákona č. 150/2002 Sb., soudního řádu správního, a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Praha 19. října 2021

JUDr. Marcela Rousková v.r.
samosoudkyně